

[Lone Dybkjær]

Det er derfor vigtigt, at man fastholder en energiforsyningsstruktur, som tager højde for, at oliepriserne på lang sigt vil holde sig på et højt niveau. Det viser også problemet vedrørende hele denne sektor. Det er nødvendigt med en langsigtet planlægning, og det indebærer i sig selv usikkerhed, det indebærer investeringsmæssig usikkerhed, det indebærer risiko og al den slags. Men det gør det ikke mindre nødvendigt, at det offentlige engagerer sig i energisektoren. Netop den langsigtede karakter af planlægningen gør det helt afgørende, at det offentlige er inde i billedet og stærkt inde i billedet.

Waldorff (VS):

Vi får snart lejlighed til at diskutere energipolitikken generelt – derunder også, hvad der er sket – med regeringen. Men jeg vil godt nævne et par punkter, hvor jeg mener, vi klart kan se – det vil jeg sige på trods af, at vi bestemt ikke har været enige i den socialdemokratiske energipolitik generelt – at der sker en drejning, efter at vi har fået en anden regering. Vi kan se det på forholdet til DUC som bevillingshaver i Nordsøen, det er helt oplagt. Jeg mener, det er en underdrivelse – med et fint ord en eufemisme – når den tidligere energiminister taler om, at der kunne opstå visse misforståelser angående viljen til at holde bevillingshaverne fast på de aftaler, der er indgået. Jeg mener, at det kunne blive forstået sådan, at den nuværende regering ikke har den vilje, og at man kunne tale om, at Esplanaden i langt højere grad end nogen sinde før måske har fået et talerør i energiministeriet. Et andet spørgsmål er holdningen til D.O.N.G., hvor man også klart kan se en ændring. Det tredje spørgsmål er holdningen til elværkerne, hvor man også kan se en ændring fra den tidligere regering.

Men jeg skal holde mig til det par punkter, der handler om privatisering af energisektoren og atomkraft. Vi hørte både fra hr. Maisted og fra fru Annelise Gotfredsen, at markedsmekanismerne simpelt hen er det, som skal styre energiforsyningen, og energiministeren skyndte sig at tilføje – eller bedyrede ud fra egen overbevisning, hvad ved jeg? – at selvfølgelig skulle man privatisere så vidt som muligt. Man kan bare konstatere, at alle de kriser, der har været inden for energiforsyningen, nationalt og internatio-

nalt, er et simpelt produkt af de private markedsmekanismer. Sådan er det. Den hårde markedsløve, der skulle give smidighed, som fru Annelise Gotfredsen taler om, har betydet den ene forsyningsmæssige og prismæssige krise efter den anden. Mere er der ikke at sige om det.

Energiministeren bliver, lidt mere konkret og siger, at vi skal fastholde, at det er godt, at hele distributionssiden og hele raffineringssiden i oliehandlingsprocessen er på private hænder. Det skal den fortsat være. Det er lige præcis en holdning, der gør, at man kan sige: ja men så kan det på en række områder være næsten lige meget med den statslige planlægning. Vi kan se, at det er umuligt at afslutte langtidskontrakter på et rimeligt grundlag. Vi kan se, at det er umuligt for D.O.N.G. på længere sigt at aftage den olie, man har option på hos bevillingshaverne i Nordsøen, hvis man ikke har bare en rimelig sikkerhed for, at den kan blive raffineret og distribueret på rimelige betingelser. Det kunne man måske have opnået ved at lade D.O.N.G. gå ind i et samarbejde med nogle private olieselskaber. Det er bare en af de første ting, som denne regering sætter en stopper for. Det er helt klart for mig at se med det formål at svække den statslige indsats, ikke bare at forhindre den i at gå ind i distribution og raffinering, men også at svække den statslige indsats på forsynings-siden.

Det samme er tilfældet, når man nu foreslår i den nye lov om D.O.N.G., at man skal have en afgift på Dansk Olierør A/S, sådan at man kan trække midlerne, overskuddet, ud af hele D.O.N.G.-koncernen. Det er også et redskab til at svække den statslige indsats.

Man kan måske undre sig lidt over begejstringen for elværkerne. Elværkerne er i hvert fald formelt ikke private selskaber. Hvorfor er man så så begejstret for dem? Man kunne stille spørgsmålet: kunne man tænke sig den særlige form for privatisering, at elværkernes monopol blev ophævet, og at lokale energiselskaber kunne varetage forsyningen? Det ville vel i en eller anden udstrækning kunne siges at være i overensstemmelse med venstres nærdemokratiske. Sagen er jo, at elværkerne har en ganske fantastisk monopolstilling. De er i den situation, at 24 pct. af de penge, som forbrugerne betaler for at modtage elektriciteten, bruges til